<u>இந்திய உச்ச நீதிமன்றம்</u>

2022-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்கள் 15-ஆம் நாள்

<u>முன்னிலை</u>

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. ஹேமந்த் குப்தா

மற்றும்

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. வி. ராமசுப்பிரமணியம்

உரிமையியல் மேல்முறையீடு எண். 1842 / 2021

இல்

(இடைநிலை மனு எண் 99210/2021)

இ சி ஜி சி லிமிடெட் ....மேல்முறையீட்டாளர்

எதிர்

மொக்குல் ஸ்ரீராம் இ.பி.சி ஜே வி .... எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்

நுகர்வோர் பாதுகாப்புச் சட்டம் : இந்த வழக்கில் 1986 மற்றும் 2019 சட்டத்தில் பொருந்தக்கூடிய தன்மை - இந்த வழக்கில், புகார்தாரருக்கு ஈராக் அரசு ஒப்பந்தம் வழங்கியது - ஒப்பந்தத்தின் கீழ் செய்யப்பட்ட பணிக்கான விலைப்பட்டியல்களுக்கான கட்டணம் நிறுத்தப்பட்டது என்பது புகார்தாரரின் குறைப்பாடகும் - 1986 ஆம் ஆண்டின், நுகர்வோர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழ் புகார் அளித்ததன் மூலம் ஆணையம் அனுமதிக்கப்பட்டது - உடனடி மேல்முறையீட்டில், 1986 அல்லது 2019 சட்டத்தின் கீழ் மேல்முறையீடு நிர்வகிக்கப்படுமா என்பது பரிசீலிக்கப்பட வேண்டிய கேள்வியாகும்- தீர்வு: 2019 சட்டத்தின் பிரிவு 67-ல் இன் 50 சதவீதத்தை நபர் வைப்பீடு செய்யாத வரை எந்த மேல்முறையீடும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாது என்று கூறுகிறது - செலுத்த வேண்டிய தொகை அதே சமயம் 1986 சட்டத்தின் கீழ் 50 சதவீதம் தொகை அல்லது 50 ஆயிரம் வைப்பீடு செய்யாவிட்டால் மேல்முறையீடு ஏற்றுக் கொள்ளப்படாது - சட்டத்தை ரத்து செய்வது, அவ்வாறு இரத்து செய்யப்பட்ட சட்டத்தின் கீழ் பெறப்பட்ட எந்த உரிமையையும், அத்தகைய உரிமை தொடர்பான எந்தவொரு சட்ட நடவடிக்கையையும் பாதிக்காது - வழக்கு தொடங்கும் போது, அனைத்து உரிமைகளும் படிகமாக்கப்படுகின்றன, மேலும் சட்டம் வெளிப்படையான அல்லது மறைமுகமான உட்பொருளை உருவாக்காவிட்டால், சாத்தியமான மேல்முறையீட்டின் மீது எந்த தடையும் வைக்க முடியாது – எனவே, 50 சதவீதம் வைப்பீடு செய்ய வேண்டும் என்ற நிபந்தனை 2019 சட்டம் தொடங்குவதற்கு முன் தாக்கல் செய்யப்பட்ட புகார்களுக்கு பொருந்தாது - பொது வகையங்கள் சட்டம் 1897- பிரிவு 6.

கரிகாபதி வீரையா எதிர் என். சுப்பையா செளத்ரி மற்றும் பலர் ஏ ஐ ஆர் 1957 எஸ் சி 540: [1957] எஸ் சி ஆர் 488 பின்பற்றப்பட்டது.

ஹீசைன் கசம் தாதா (இந்தியா) லிமிடெட் எதிர் மத்திய பிரதேஷ் மாநிலம் மற்றும் பலர் ஏ ஐ ஆர் 1953 எஸ் சி 221: [1953] எஸ் சி ஆர் 987 சார்வுறப்பட்டுள்ளது.

நோகேந்திரா நாத் போஸ் எதிராக மோன் மோகன் சிங்கா ராய் மற்றும் பலர் ஏ.ஜ.ஆர் 1931 கல். 100 ; ஸ்டேட் ஆப் பாம்பே எதிர் தி/ள் சுப்ரீம் ஜெனரல் பிலிம்ஸ் எக்ஸ்சேஞ்ச் லிமிடெட் மற்றும் ஒருவர் ஏ ஐ ஆர் 1960 எஸ் சி 980:[1960] எஸ் சி ஆர் 640; விட்டல்பாய் நாரன்பாய் படேல் எதிராக விற்பனை வரி ஆணையர், எம்.பி., நாக்பூர் ஏ ஐ ஆர் 1967 எஸ் சி 344; தி/ள் ஹர்தியோதாஸ் ஜெகநாத் எதிராக அசாம் மாநிலம் மற்றும் பலர் ஏ ஐ ஆர் 1970 எஸ் சி 724: [1969] எஸ் சி ஆர் 261; கே ரவீந்திரநாதன் நாயர் மற்றும் ஒருவர் எதிராக வருமான வரி ஆணையர் மற்றும் பலர் (2017) 9 எஸ் சி சி 355 : [2017] 11 எஸ் சி ஆர் 389 ; ஆனந்த் மில்ஸ் கோ. லிமிடெட் எதிராக குஜராத் மாநிலம் மற்றும் பலர்(1975) 2 எஸ் சி சி 175: [1975] 3 எஸ் சி ஆர் 220 ; குஜராத் அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ் கோ . லிமிடெட் எதிராக அகமதாபாத் நகரின் முனிசிபல் கார்ப்பரேஷன் மற்றும் பலர் (1999) 4 எஸ் சி சி 468 : [1999] 2 எஸ் சி ஆர் 895; ரமேஷ் சிங் மற்றும் ஒருவர் எதிர் சிந்தாதேவி மற்றும் பலர் (1996) 3 எஸ் சி சி 142:[1996] 2 எஸ் சி ஆர் 1036 ; தி/ள் குர்சரன் சிங் பல்தேவ் சிங் யஷ்வந்த் சிங் மற்றும் பலர் (1992) 1 எஸ் சி சி 428

: [1991] 2 சப்ளி. எஸ் சி ஆர் 305; திருமலை கெமிக்கல் லிமிட்டெட் எதிர் யூனியன் ஆப் இந்தியா மற்றும் பலர் (2011) 6 எஸ் சி சி 739 : [2011] 4 எஸ் சி ஆர் 838 ; நியூ டெக் புரோமமோட்டார்ஸ் டெவலப்பர்ஸ் பிரைவேட் லிமிட்டெட் எதிர் உத்தர பிரதேசம் மாநில அரசு மற்றும் பலர் 2021 எஸ் சி சி ஆன் லைன் எஸ் சி 1044 ; டெக்னிமோன்ட் பிரைவேட் லிமிடெட் எதிர் பஞ்சாப் மாநிலம் மற்றும் பலர் 2019 எஸ் சி சி ஆன் லைன் எஸ் சி 1228; ஸ்ரீ சத்யா நந்த் ஜா எதிர் யூனியன் ஆப் இந்தியா மற்றும் பலர் 2016 எஸ் சி சி ஆன்லைன் ஜார் 23 தி/ள் இந்தியன் ஆயில் கார்ப்பரேஷன் எதிர் ஒரிசா விற்பனை வரி தீர்ப்பாயம் , சிடிசி மற்றும் பலர் 2009 எஸ் சி சி ஆன்லைன் ஓரி 353 ; மனோகர் இன்ப்ராஸ்ட்ரக்சர் அன்ட் கன்ஸ்ரக்ஷன்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட் எதிர் சஞ்சீவ் குமார் சர்மா மற்றும் பலர் உரிமையியல் மேல்முறையீட்டு எண்.7098/2021-ல் 7.12.2021 அன்று முடிவு செய்யப்பட்டது. நீனா அனேஜா மற்றும் ஒருவர் எதிர் ஜெய் பிரகாஷ் அசோசியேட்ஸ் லிமிடெட் 2021 எஸ் சி சி ஆன்லைன் எஸ்.சி 225; நியு இந்தியா அஷ்யூரன்ஸ் கோ. லிமிடெட் எதிர் ஸ்ரீமதி சாந்தி மிஸ்ரா (1975) 2 எஸ் சி சி 840 : [1976] 2 எஸ் சி ஆர் 266 ; வீடியோகான் இன்டர்நேஷ்னல் லிமிடெட் எதிர் செக்யூரிட்டீஸ் அன்ட் எக்ஸ்சேஞ்ச் போர்டு ஆப் இந்தியா (2015) 4 எஸ் சி சி 33 : [2015] 3 எஸ் சி ஆர் 1 ; மரியா கிறிஸ்டினா டி சௌசாசோடர் மற்றும் பலர் எதிர் அம்ரியா ஜீரானா பெரேரா பின்டோ மற்றும் பலர் (1979) 1 எஸ் சி சி 92; ஹரிஹர் பாலிபைபர்ஸ் எதிராக மண்டல

இயக்குநர் , இ.எஸ். கார்ப்பரேஷன் (1984) 4 எஸ் சி சி 324 : [1985] 1 எஸ் சி ஆர் 712 ; ஸ்பிரிங் மெடோஸ் மருத்துவ மனை மற்றும் ஒருவர் எதிர் ஹர்ஜோல் அலுவாலியா மற்றும் ஒருவர் (1998) 4 எஸ் சி சி 39 : [1998] 2 எஸ் சி ஆர் 428; கிஷோர் லால் எதிர் தலைவர் பணியாளர்கள் மாநில காப்பீடு நிறுவனம் (2007) 4 எஸ் சி சி 579 : [2007] 6 எஸ் சி ஆர் 139 ; கே.எச் நாசர் எதிர் மாத்தேவ் கே. ஜாகோப்ஸ் மற்றும் பலர் (2020) 14 எஸ் சி சி 126:[2019] 14 எஸ் சி ஆர் 928 ; 29 தி/ள். ட்ரீம் கேஸில் மற்றும் ஒருவர் எதிர் யூனியன் ஆப் இந்தியா மற்றும் பலர் 8.04.2016 அன்று முடிவு செய்யப்பட்டுள்ள நீ.ம எண். 13431/2015 போன்றவை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

பார்வையிடப்பட்ட தீர் முடிவுகள்

[1953] எஸ் சி ஆர் 987	பத்தி 8ல்	சார்வுறப்பட்டுள்ளது.
[1957] எஸ் சி ஆர் 488	பத்தி 10ல்	பின்பற்றப்பட்டது.
[1960] எஸ் சி ஆர் 640	பத்தி 11ல்	குறிப்பிடப்படுகிறது.
ஏ ஐ ஆர் 1967 எஸ் சி 344	பத்தி 12ல்	குறிப்பிடப்படுகிறது.
[1969] எஸ் சி ஆர் 261	பத்தி 13ல்	குறிப்பிடப்படுகிறது.
[2017] 11 எஸ் சி ஆர் 389	பத்தி 15ல்	குறிப்பிடப்படுகிறது.

[1975] 3 எஸ் சி ஆர் 220	பத்தி 16 ல்	குறிப்பிடப்படுகிறது.
[1999] 2 எஸ் சி ஆர் 895	பத்தி 16ல்	குறிப்பிடப்படுகிறது.
[1996] 2 எஸ் சி ஆர் 1036	பத்தி 17 ல்	குறிப்பிடப்படுகிறது.
[1991] 2 துணை எஸ்.சி.ஆர். 305	பத்தி 17ல்	குறிப்பிடப்படுகிறது.
[2011] 4 எஸ் சி ஆர் 838	பத்தி 18ல்	குறிப்பிடப்படுகிறது.
[1976] 2 எஸ் சி ஆர் 266	பத்தி 27ல்	குறிப்பிடப்படுகிறது.
[2015]3 எஸ் சி ஆர் 1	பத்தி 28ல்	குறிப்பிடப்படுகிறது.
[1979] 1 எஸ் சி சி 92	பத்தி 28ல்	குறிப்பிடப்படுகிறது.
[1985] 1 எஸ் சி ஆர் 712	பத்தி 29ல்	குறிப்பிடப்படுகிறது.
[1998] 2 எஸ் சி ஆர் 428	பத்தி 29ல்	குறிப்பிடப்படுகிறது.
[2007] 6 எஸ் சி ஆர் 139	பத்தி 29ல்	குறிப்பிடப்படுகிறது.
[2019] 14 எஸ் சி ஆர் 928	பத்தி 29ல்	குறிப்பிடப்படுகிறது.

உரிமையியல் மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பு: உரிமையியல் மேல்முறையீடு எண். 1842 / 2021 இல் இடைநிலை மனு எண் 99210/2021.

தேசிய நுகர்வோர் தகராறு நிவர்த்தி ஆணையம் , புதுடெல்லி நுகர்வோர் புகார் எண் 2778/2018 வழங்கப்பட்ட 27.01.2021 தேதியிட்ட தீர்ப்புரை மற்றும் உத்தரவு எதிரான மேல்முறையீடு.

மேல்முறையீட்டாளர் சார்பாக தலைமை வழக்குரைஞர் கே.கே. வேனுகோபால், மூத்த வழக்கறிஞர் ராஜசேகர் ராவ், நாவல் சர்மா சாகித் சதாபதி , ரோகன் பத்ரா, செல்வி சோனாலி மாலிக் சின்மயி பிரசாதி , ஹர்ஷ வரதன் அரோரா , துருவ் சேதி ஆகியோர் ஆஜராகினர் .

எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் சார்பாக மூத்த வழக்கறிஞர் நிதேஷ் குப்தா , சீனியர் அட்வகேட் தேவேஷ் திரிபாதி , பராஸ் அனீஸ், முகேஷவர் நாத்துபே, திருமதி ஜான்பிரீத் கவுர் செல்வி. விருத்தி குஜ்ரால் , மாதவ் குப்தா செல்வி. பயல் ஸ்வரூப், செல்வி. பூஜா ஷர்மா, செல்வி. மீரா ஹாசன், பிரவீன் ஸ்வரூப் ஆகியோர் ஆஜராகினர்.

நீதிமன்றத்தின் உத்தரவு **மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. ஹேமந்த் குப்தா** பின்வருமாறு வழங்கினார்.

1. 19.9.2016 முதல் ஆண்டுக்கு ரூ.265.01 கோடியை ஆண்டுக்கு 10% வட்டியுடன் மூன்று மாத காலத்திற்குள் செலுத்த வேண்டும் என்று தேசிய நுகர்வோர் குறைதீர் ஆணையம்(தேசிய ஆணையம்) பிறப்பித்த உத்தரவை எதிர்த்து மேல்முறையீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. குறிப்பிட்ட தொகையை வைப்பீடு செய்யத் தவறினால், மேற்படி

தொகைக்கு 12 சதவீதம் சாதாரண வட்டி இழப்பீடாக வழங்கப்பட வேண்டும். மேல்முறையீட்டாளர் நுகர்வோர் பாதுகாப்பு சட்டம் 1986-ல்(சுருக்கமாக '1986 சட்டம்') சட்டவிதிகளின் படி இம்மேல்முறையீடு மிகுந்த கவனத்துடன் தீர்மாணிக்க வேண்டி தாக்கல் செய்துள்ள மனு (இடைநிலை மனு எண். 99210/2021) குறித்து இந்த உத்தரவில் தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது.

2. ஈராக் நாட்டின் பாஸ்ராவின் அரசாங்கத்தால் மழை நீர் வடிகால் கனரக சாக்கடை மற்றும் நகராட்சி சாலை அமைப்பு ஆகியவற்றை கட்டுவதற்கான ஒப்பந்தம் புகார்தாரருக்கு வழங்கப்பட்டது. ரூ.10,38,03,912/- தொகையை மேல்முறையீட்டாளருக்கு மிகை மதிப்புத்தொகையாக செலுத்துவதன் மூலம் புகார்தாரர் இரண்டு குறிப்பிட்ட ஒப்பந்தங்களை (கடன் விரிவான இடர் கொள்கைகளின் கடிதம்) பெற்றார். ஒப்பந்தத்தின் கீழ் செய்யப்பட்ட பணிகளுக்கு வழங்கப்பட்ட விலைப்பட்டியல்களுக்கான கட்டணம் நிறுத்தப்பட்டது என்பது புகார்தாரரின் குறைபாடாகும். பின்னர், சில உள் மோதல்கள் காரணமாக பாஸ்ரா அரசாங்கத்தால் ஒப்பந்தமும் திரும்பப் பெறப்பட்டது. இங்கு மேல்முறையீட்டாளர் புகார்தாரரின் காப்பீட்டுக் தொகையை நிராகரித்ததன் பெயரில் தேசிய ஆணையத்தில், 1986-ஆம் ஆண்டின் நுகர்வோர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் பிரிவு 21(ஏ)(i) இன் கீழ் ஒரு புகாரைத் தாக்கல் செய்து நிவாரணம் கோரப்பட்டது. அந்த புகார் 27.1.2021 அன்று அனுமதிக்கப்பட்டது.

3. தற்போதைய மேல்முறையீடு நுகர்வோர் பாதுகாப்புச் சட்டம், 2019-இன் (சுருக்கமாக '2019 சட்டம்') கீழ் நிர்வகிக்கப்படுமா அல்லது முந்தைய 1986 சட்டத்தின் கீழ் நிர்வகிக்கப்படுமா என்பது இப்போது இங்கு தீர்மாணிக்க வேண்டிய கேள்வியாகும்.

4. 2019 ஆம் ஆண்டு நுகர்வோர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் 67 பிரிவின்படி , தேசிய ஆணையத்தின் உத்தரவின் மேலான எந்த ஒரு மேல்முறையீடும் செலுத்த பட வேண்டிய தொகையில் ஐம்பது சதவீதத்தை நபர் வைப்பீடு செய்தால் தான் உச்ச நீதிமன்றத்தில் மேல் முறையீடு செய்ய இயலும். ஆனால், 1986ஆம் ஆண்டுச் சட்டத்தின்படி, 15.3.2003 முதல் மத்தியச் சட்டம் 62/2002-ன் சேர்க்கப்பட்ட வரம்புரையின் படி, வைப்புத் தொகையின் ஐம்பது சதவீதம் அல்லது ஐம்பதாயிரம், இவற்றில் எது குறைவோ, அந்தத் தொகையைச் செலுத்த வேண்டிய நபர் இல்லாவிட்டால், உச்ச நீதிமன்றத்தால் மேல்முறையீடு செய்ய முடியாது என்ற நிபந்தனை விதிக்கப்பட்டது. அந்த இரண்டு சட்ட வகையங்கள் பின்வருமாறு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

நுகர்வோர் பாதுகாப்பு சட்டம் 1986	நுகர்வோர் பாதுகாப்பு சட்டம் 2019
23. வரையறையாக ஒரு நபர் தேசிய ஆணையத்தால் வழங்கப்பட்ட உத்தரவின் படி செலுத்தபட வேண்டிய வைப்புத் தொகையில் 50 சதவீதம் அல்லது ரூபாய் 50 ஆயிரம் இவற்றில் எது குறைவோ, அந்த தொகையை செலுத்தினாலேயே அன்றி	**67.** வரையறையாக ஒரு நபர் தேசிய ஆணையத்தால் வழங்கப்பட்ட உத்தரவின் படி செலுத்தபட வேண்டிய வைப்புத் தொகையில் 50 சதவீதம் தொகையை செலுத்தினாலேயே அன்றி உச்ச நீதிமன்றத்தில் மேல்முறையீடு செய்ய

உச்ச நீதிமன்றத்தில் மேல்முறையீடு செய்ய இயலாது.	இயலாது.

5. மேல்முறையீட்டாளர் தரப்பில் ஆஜரான கற்றறிந்த தலைமை வழக்குரைஞர், மேல்முறையீடு 1986 சட்டத்தின் 23வது பிரிவின் கீழ் தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளது என்றும் 20.7.2020 முதல் நடைமுறைக்கு வந்த 2019 சட்டத்தின் கீழ் அல்ல என்றும் சமர்பிக்கப்பட்டது. 50% தொகையை வைப்பீடு செய்வதற்கான நிபந்தனை 1986 சட்டத்தை விட மிகவும் கடுமையாது என்று கூறப்பட்டது. எனவே வழங்கு தொடங்கும் போது உள்ள சட்டமே பொருந்தும் என்ற கோட்பாட்டைக் கருத்தில் கொண்டு, 1986 சட்டத்தின் விதிகள் தற்போதைய மேல்முறையீட்டிற்கு பொருந்தும் என்றும், நுகர்வோர் பாதுகாப்பு சட்டம் 2019 சட்டத்தின் விதிகள் அல்ல என்றும் கூறப்பட்டது. மேல்முறையீட்டாளர் 1986 சட்டத்தின் கீழ் மேல்முறையீடு செய்யும் உரிமையைப் பயன்படுத்தும் போது 1986 சட்டத்தின் பிரிவு 23 இன் இரண்டாவது வரம்புரையின் படி கேட்பு வரையோலையின் மூலம் 50,000/- வைப்பீடு செய்துள்ளார். எனவே, தற்போதைய மேல்முறையீடு தகுதி அடிப்படையில் தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும்.

6. கற்றறிந்த தலைமை வழக்குரைஞர், 2019 சட்டத்தின் 107வது பிரிவு மற்றும் பொதுக் கூறுகள் சட்டம், 1897 இன் பிரிவு 6 ஆகியவை பின்னோக்கிச் செல்லும் எந்தவொரு கேள்விக்கும் எதிராக சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி செயல்படுகின்றன என்று வாதிட்டார். 2019 சட்டத்தின் பிரிவு 107 இன் துணைப் பிரிவு (2) பொதுக் கூறுகள்

சட்டத்தின் பிரிவு 6 இன் கீழ் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சட்ட நிலையை மாற்றாது . வாதத்தைப் முன்னிறுத்த பொதுக் கூறுகள் சட்டத்தின் பிரிவு 6 மற்றும் 2019 சட்டத்தின் பிரிவு 107 ஆகியவை இங்கே மீண்டும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

" பொதுக் கூறுகள் சட்ட பிரிவு 6

6. ரத்து விளைவு - இந்தச் சட்டம் அல்லது இச்சட்டம் தொடங்கப்பட்ட பிறகு செயல்படுத்தப்பட்ட ஏதேனும் மத்தியச் சட்டம் அல்லது ஒழுங்குமுறை, இதுவரை செய்யப்பட்ட அல்லது இனிமேல் செய்யப்படும் எந்தச் சட்டத்தையும் ரத்து செய்யும் பட்சத்தில், மாறான நோக்கம் தோன்றாத வரையில், ரத்து செய்யப்படாது.

(அ) ரத்து நடைமுறைக்கு வரும் நேரத்தில் நடைமுறையில் இல்லாத அல்லது இருக்கும் எதையும் புதுப்பிக்கவும்; அல்லது

(ஆ) அவ்வாறு ரத்து செய்யப்பட்ட எந்தச் சட்டத்தின் முந்தைய செயல்பாட்டையோ அல்லது அதன் கீழ் முறையாகச் செய்யப்பட்ட அல்லது பாதிக்கப்பட்ட எந்த விஷயத்தையும் பாதிக்கிறது; அல்லது

(இ) அவ்வாறு ரத்து செய்யப்பட்ட எந்தவொரு சட்டத்தின் கீழ் பெறப்பட்ட, அல்லது ஏற்படுத்தப்பட்ட எந்தவொரு உரிமை, சிறப்புரிமை, கடமை அல்லது பொறுப்பு ஆகியவற்றைப் பாதிக்கலாம்; அல்லது

(ஈ) அவ்வாறு ரத்து செய்யப்பட்ட எந்தச் சட்டத்திற்கு எதிராகச் செய்யப்பட்ட குற்றத்தைப் பொறுத்தமட்டில் ஏற்படும் அபராதம், பறிமுதல் அல்லது தண்டனையைப் பாதிக்கலாம்; அல்லது

(உ) மேற்கூறிய அத்தகைய உரிமை, சிறப்புரிமை, கடமை, பொறுப்பு, அபராதம், பறிமுதல் அல்லது தண்டனை தொடர்பான எந்தவொரு விசாரணையையும், சட்ட நடவடிக்கைகளையும் அல்லது பரிகாரத்தையும் பாதிக்கலாம்;

மற்றும் அத்தகைய விசாரணை, சட்ட நடவடிக்கை அல்லது பரிகாரம் நிறுவப்படலாம், தொடரலாம் அல்லது செயல்படுத்தலாம், மேலும் ரத்துச் சட்டம் அல்லது ஒழுங்குமுறை நிறைவேற்றப்படாதது போன்ற தண்டனை, பறிமுதல் அல்லது தண்டனை விதிக்கப்படலாம்.

2019 -ம் சட்டத்தின் பிரிவு 107

107. (1) நுகர்வோர் பாதுகாப்புச் சட்டம் , 1986 இதன் மூலம் ரத்து செய்யப்படுகிறது.

(2) அப்படி ரத்து செய்தாலும், இதன் மூலம் ரத்து செய்யப்பட்ட சட்டத்தின் கீழ் செய்யப்பட்ட அல்லது எடுக்கப்பட்ட அல்லது செய்யப்பட்டதாகக் கூறப்படும் எந்தவொரு செயலும், இந்தச் சட்டத்தின் விதிகளுக்கு முரணாக இல்லாத நிலையில், செய்யப்பட்டதாகக் கருதப்படும் அல்லது இந்த சட்டத்தின் தொடர்புடைய விதிகளின் கீழ் எடுக்கப்பட்டது.

(3) துணைப் பிரிவு (2) இல் குறிப்பிட்ட விஷயங்களைக் குறிப்பிடுவது , ரத்து செய்யப்பட்டதன் விளைவு தொடர்பாக பொதுக் கூறுகள் சட்டம், 1897 இன் பிரிவு 6 இன் பொதுவான பயன்பாட்டைப் தீங்கிழைக்கவோ அல்லது பாதிக்கவோ கூடாது ."

7. 2019 சட்டத்தின் பிரிவு 107 இன் துணைப்பிரிவு (2) 1986 சட்டத்தின் கீழ் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் 2019 சட்டத்தின் விதிகளுக்கு முரணாக இல்லாததால் அவற்றைப் பாதுகாக்கிறது. அத்தகைய நடவடிக்கைகள் 2019 சட்டத்தின் தொடர்புடைய விதிகளின்படி மேற்கொள்ளப்பட்டதாகக் கருதப்படும். துணைப்பிரிவு (3) துணைப்பிரிவு (2) இல் உள்ள குறிப்பிட்ட விஷயங்கள் , ரத்து செய்யப்பட்டதன் விளைவு தொடர்பாக பொதுக் கூறுகள் சட்டத்தின் பிரிவு 6 இன் பொதுவான பயன்பாட்டை தீங்கிழைக்காது அல்லது பாதிக்காது என்று கருதுகிறது . பொதுக் கூறுகள் சட்டத்தின் பிரிவு 6 இன் கூறு (சி)-ஐ குறிப்பிட்டு, வேறு நோக்கம் தோன்றாத வரை, ரத்து செய்யப்பட்ட எந்தவொரு சட்டத்தின் கீழ் பெறப்பட்ட, திரட்டப்பட்ட அல்லது ஏற்படுத்தப்பட்ட எந்தவொரு

உரிமை, சலுகை, கடமை அல்லது பொறுப்பு ஆகியவற்றை ரத்து செய்வது பாதிக்காது என்று வாதிடப்பட்டது. மேலும், ரத்துச் சட்டம் அல்லது ஒழுங்குமுறையின்படி விதிக்கப்படும் அத்தகைய உரிமை, சலுகை, கடமை, பொறுப்பு, அபராதம், பறிமுதல் அல்லது தண்டனை தொடர்பான எந்தவொரு விசாரணையையும், சட்ட நடவடிக்கைகளையும் அல்லது பரிகாரத்தையும் ரத்து செய்வது பாதிக்காது என்று கூறு (இ)-ஐ குறிப்பிடுகிறது. இவ்வாறு, சட்டத்தை ரத்து செய்வது, சட்டத்தின் கீழ் சேர்க்கப்பட்டஅல்லது பெறப்பட்ட எந்தவொரு உரிமையையும் பாதிக்காது அல்லது அத்தகைய உரிமை தொடர்பான எந்தவொரு சட்ட நடவடிக்கையையும் பாதிக்காது என்று வாதிடப்பட்டது. ரத்து செய்யும் சட்டத்தில் இருந்து வேறுபட்ட கருத்து தோன்றும்போது மட்டுமே இத்தகைய விளைவு விளங்கும். பொதுக் கூறுகள் சட்டத்தின் பிரிவு 6(சி) ரத்து செய்யப்பட்ட சட்டத்துடன் மாறான கருத்து தோன்றாத நிலையில் 1986 சட்டத்தின் கீழ் மேல்முறையீடு செய்வதற்கான உரிமை மேல்முறையீட்டாளருக்கு ஆதரவாக உள்ளது என்று வாதிடப்பட்டது .

8. மேற்கூறிய வாதங்களுக் ஆதரவாக, கற்றறிந்த தலைமை வழக்குரைஞர் கல்கத்தா உயர் நீதிமன்றத்தின் நீதியர் ஈராயத்தின் நோகேந்திர நாத் போஸ் எதிராக மோன் மோகன் சிங்க ராய் மற்றும் பலர் (ஏ ஐ ஆர் 1931 கல்கத்தா100) வழக்கில் வழங்கிய தீர்ப்புரையை முன்மொழிந்தார், அத்தீர்ப்பானது ஹூசின் கசம் தாதா (இந்தியா) லிமிடெட் எதிர் மத்திய பிரதேச மாநிலம் மற்றும் பலர் ஏ ஐ ஆர் 1953 எஸ் சி 221 என்ற வழக்கின் தீர்ப்புரையில் இந்த நீதிமன்றத்தால் வழங்கப்பட்ட வழக்கில் உறுதி

செய்யப்பட்டது. ஹூசின் கசம் தாதாவில், மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. எஸ்.ஆர்.தாஸ், மாண்புமிகு திரு. நீதியரசர் எம்.சி.மஹாஜன் அமர்வின் சார்பாக பேசுகையில், 25.11.1949 அன்று மத்திய மாகாணங்கள் மற்றும் பெரார் விற்பனை வரி (இரண்டாவது திருத்தம்) சட்டம் (1949 இன் 57) மற்றும் பெரார் விற்பனை வரிச் சட்டம், 1947 ஆகியவற்றில் திருத்தம் செய்ததன் விளைவாக ஒரு விஷயத்தை ஆராய்ந்து கொண்டிருந்தார். பிரிவு 22(1) க்கான வரம்புரை 1947 ஆம் ஆண்டின் திருத்தத்திற்கு முந்தைய சட்டத்தின்படி, வரி அல்லது அபராதத் தொகை அல்லது இரண்டும் அவரிடமிருந்து செலுத்தப்பட்டதாகத் திருப்தியடையும் வரை, மதிப்பீட்டு உத்தரவுக்கு எதிரான எந்த மேல்முறையீடும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாது என்று சட்டம் இயற்றப்பட்டது. திருத்தச் சட்டம், மேல்முறையீட்டுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்பட்டிருந்தால், அபராதத்துடன், வரி செலுத்தியதற்கான திருப்திகரமான ஆதாரத்துடன் மேல்முறையீடு செய்யப்படாத வரை, மேல்முறையீடு ஏற்கப்படாது என்று கருதுகிறது. எனவே, மேல்முறையீட்டுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்பட்ட வரி மற்றும் அபராதத்தை செலுத்துவதை விட மதிப்பீட்டாளர் செலுத்த வேண்டிய தொகையில் இருந்து மேல்முறையீட்டிற்கு முன்னுரிமை அளிக்கும் நிபந்தனையில் மாற்றம் ஏற்பட்டது.

9. உண்மையான மதிப்பீடு செய்யப்படும் வரை, எந்த வழக்கும் தொடர முடியாது, எனவே, அந்த தேதிக்கு முன்னர் மேல்முறையீட்டு உரிமை பெற முடியாது என்ற அரசின் கற்றறிந்த வழக்கறிஞரின் வாதத்தையும் நீதிமன்றம் கவனித்தது குறிப்பிடத்தக்கது. 1947 சட்டத்தின் 11 வது பிரிவின் கீழ் ஆணையம் வருமானத்தை மதிப்பிடலாம், ஆனால் வருமான வரி தாக்கலின் சரியான தன்மை குறித்து அதிகாரி திருப்தியடையவில்லை

என்றால், ஒரு சர்ச்சை எழுகிறது. மேற்கூறிய வழக்கில், 28.11.1947 அன்று விற்பனை வரிக் கணக்கு தாக்கல் செய்யப்பட்டு, 25.1.1949 அன்று, அதாவது திருத்தத்திற்கு முன்னதாக, விற்பனை வரி உதவி ஆணையரால் அறிவிப்பு வெளியிடப்பட்டது. இந்த நீதிமன்றம் கீழ்க்கண்டவாறு தீர்மானித்துள்ளது.

"8. ஜனார்தன் ரெட்டி வெர்சஸ் எதிர் ஸ்டேட் [(1950) எஸ் சி ஆர் 941] மற்றும் கணபத் ராய் எதிராக அகர்வால் சேம்பர் ஆஃப் காமர்ஸ் லிமிடெட் ஆகியவற்றில் மேற்கூறிய முடிவுகள் மிகவும் உறுதியாக நிறுவப்பட்டுள்ளன. [(1952) எஸ் சி ஜே 564] மேல்முறையீட்டு உரிமை என்பது நடைமுறை சார்ந்தது மட்டுமல்ல. இது அடிப்படை உரிமை சம்பந்தப்பட்ட விஷயம். கீழ்நிலை நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பிலிருந்து மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றத்திற்கு மேல்முறையீடு செய்வதற்கான இந்த உரிமையானது, கீழ் நீதிமன்றத்தால் முதலில் நடவடிக்கைகள் தொடங்கப்படும்போதும், தீர்ப்பு வழங்கப்படுவதற்கு முன்பும் ஒரு தரப்பினருக்கு அளிக்கப்படுகிறது. ஜென்கின்ஸ் மொழியில், சி.ஜே. இன் நானா பின் அபா எதிர் ஷேக் பின் அந்து என்ற வழக்கில் ஏற்கனவே உள்ள மேல்முறையீட்டு உரிமையை சீர்குலைப்பது என்பது நடைமுறையில் வெறும் மாற்றம் அல்ல. வெளிப்படையான சட்டம் அல்லது தேவையான நோக்கத்தால் தவிர, அத்தகைய ஒரு உரிமையை பறிக்க முடியாது. வெளிப்படையான வார்த்தைகள் அல்லது தேவையான உட்குறிப்பு மூலம் அத்தகைய எண்ணம் தெளிவாக வெளிப்பட்டாலன்றி,

அத்தகைய உரிமையில் தலையிடும் அல்லது பலவீனப்படுத்தும் அல்லது பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் நோக்கத்தை ஊகிக்க முடியாது.

9. ....எங்கள் பார்வையில் மேலே உள்ள கவனிப்பு பொருத்தமானது மற்றும் நம் முன் உள்ள வழக்குக்கும் பொருந்தும். மேலே குறிப்பிடப்பட்ட மற்ற வழக்குகளின் முடிவுகளில் மேற்கூறிய விளக்கத்தின் உண்மையான உட்குறிப்பு என்னவென்றால், வெளிப்படையான வார்த்தைகள் அல்லது தேவையான நோக்கத்தால் திருத்தம் பின்னோக்கிச் செய்யப்படாவிட்டால், ஏற்கனவே இருக்கும் மேல்முறையீட்டு உரிமை திருத்தத்தால் நீக்கப்படாது. ஏற்கனவே இருக்கும் மேல்முறையீட்டு உரிமை தொடர்ந்து உள்ளது என்பது, அந்த உரிமையைத் தொடர்வதற்கு ஆதரவாக அந்த மேல்முறையீட்டு உரிமையை உருவாக்கிய பழைய சட்டமும் இருக்க வேண்டும் என்பதை அவசியமாகக் குறிக்க வேண்டும். ஏற்கனவே நடைமுறையில் இருந்த மேல்முறையீட்டு உரிமையை ஆதரிக்கும் நோக்கத்திற்காக பழைய சட்டம் தொடர்ந்து நடைமுறையில் இருப்பதால், அந்த மேல்முறையீட்டு உரிமையைப் பயன்படுத்துவதையும் செயல்படுத்துவதையும் பழைய சட்டம் நிர்வகிக்க வேண்டும், பின்னர் அந்த உரிமையைப் பயன்படுத்துவதைத் தடுக்கும் திருத்தப்பட்ட வகையங்கள் என்ற கேள்விக்கே இடமில்லை. பிரிவு 22(1) க்கு திருத்தப்பட்ட விதியின்படி மதிப்பிடப்பட்ட வரியின் வைப்புத்தொகையுடன் செய்யாவிட்டால், மேல்முறையீட்டை ஒப்புக்கொள்ள அதிகாரிக்கு விருப்பம் அல்லது அதிகார வரம்பு இல்லை என்ற வாதம்ஏற்கனவே

இருக்கும் உரிமையை ஆதரிக்கும் நோக்கத்திற்காக பழைய சட்டத்தின் இருப்பை இந்தச் சட்டம் கவனிக்கவில்லை மற்றும் உண்மையில் கேள்வியைக் கேட்கிறது. அத்தகைய சூழ்நிலையில் புதிய வரம்புரை முற்றிலும் பொருந்தாது, மேலும் அதிகாரத்தின் அதிகார வரம்பு தொடர்ந்து இருக்கும் பழைய சட்டத்தின் கீழ் செயல்படுத்தப்பட வேண்டும். எனவே ஸ்ரீ கணபதி ஐயரின் இந்த வாதத்தை ஏற்க முடியாது.

10. இறுதியாக, ஸ்ரீ கணபதி ஐயர், உண்மையான மதிப்பீடு வரை " வழக்கு " இருக்க முடியாது என்றும், அதனால், அந்த நிகழ்வுக்கு முன் மேல்முறையீடு செய்வதற்கான எந்த உரிமையும் பெற முடியாது என்று வலியுறுத்துகிறார். இந்த வாதத்திற்கு இரண்டு பதில்கள் உள்ளன. ஒரு தரப்பினரின் முன்மொழிவு மற்றும் மற்றொரு முன்மொழிவுக்கு எதிர்ப்பு வரும் போதெல்லாம் ஒரு சர்ச்சை எழுகிறது. அதை முடிவு செய்யாவிட்டாலும், மதிப்பீட்டாளர் தனது ரிட்டர்னைத் தாக்கல் செய்யும் போது, பிரிவு 11(1) இன் கீழ், ஒரு சர்ச்சை உடனடியாக எழாது என்று ஒப்புக்கொள்ளலாம். வருமான வரி தாக்கல் சரியானது மற்றும் முழுமையானது என அதிகாரம் ஏற்கலாம். ஆனால், வருமான வரி தாக்கல் சரியாக இருப்பது குறித்து அதிகாரம் திருப்தி அடையாமல், ஆதாரத்தை கோரினால், மதிப்பீட்டாளரின் முன்மொழிவு மற்றும் அரசின் எதிர்ப்பை உள்ளடக்கிய ஒரு சர்ச்சை நிச்சயமாக எழுகிறது. சர்ச்சையை எழுப்பும் அதிகாரம் தானே நீதிபதி என்ற சூழ்நிலையில் எந்த மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்த முடியாது, ஏனெனில் அதிகாரம் மாநிலத்தின்

நலனுக்காக சர்ச்சையை எழுப்புகிறது, எனவே செயல்படுவது மாநிலத்தை மட்டுமே குறிக்கிறது. மேலே கொடுக்கப்பட்ட தேதிகளிலிருந்து இந்த வழக்கில் மேலே விவரிக்கப்பட்ட பொருளில் பிரிவின் திருத்தம் தேதிக்கு முன் சர்ச்சை எழுந்தது என்று தோன்றும். மேலும், சர்ச்சை என்பது மதிப்பீட்டின் தேதியில் மட்டுமே எழுவதாகக் கொள்ளப்பட்டாலும், வருமான வரி தாக்கல் செய்யத் தொடங்கியவுடன் அல்லது எந்த வகையிலும், அதிகாரம் செலுத்தும் போது, அத்தகைய சர்ச்சை எழும் வாய்ப்பு உள்ளது. சாட்சியங்களுக்காக அழைக்கப்பட்டு விசாரணையைத் தொடங்கியது மற்றும் மேல்முறையீட்டு உரிமை அந்த தேதிகளில் இருந்ததாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும். மேலும், "வழக்கு" மதிப்பீட்டு தேதியில் மட்டுமே எழுந்ததாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டாலும், வருமான வரி தாக்கல் செய்தவுடன் நடவடிக்கைகள் தொடங்கியவுடன் அல்லது எப்படியும், ஆணையம் ஆதாரங்களைக் கோரி விசாரணையைத் தொடங்கியபோது, அத்தகைய "வழக்கு" எழுவதற்கான வாய்ப்பு உள்ளது, மேலும் மேல்முறையீட்டு உரிமை அந்த தேதிகளில் கூட நடைமுறையில் இருந்ததாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும். அதிகாரம் சாட்சியத்திற்கு அழைக்கப்பட்டு விசாரணையைத் தொடங்கும் போது மற்றும் மேல்முறையீட்டு உரிமை அந்த தேதிகளில் இருந்ததாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும். மேல்முறையீட்டு உரிமையைப் பெறுவதற்கான நோக்கங்களுக்காக, முக்கியமான மற்றும் பொருத்தமான தேதியானது, நடைமுறையைத் தொடங்கும் தேதியே தவிர, முடிவு அல்ல."

10. பின்னர், அரசியல் சாசன அமர்வு அளித்த தீர்ப்பில், கரிகபதி வீரய்யா எதிர் என்.சுப்பையா சவுத்ரி மற்றும் பலர் என்று அறிக்கையிட்ட தீர்ப்பில் ஹூசின் கசம் தாதாவின் தீர்ப்பை அங்கீகரித்தது, இருப்பினும் 7 ஏ ஐ ஆர் 1957 எஸ் சி 540 என்ற வழக்கில் இந்த விவகாரம் இந்திய அரசு சட்டம், 1935 இன் கீழ் கூட்டாட்சி நீதிமன்றத்திற்கு மேல்முறையீடு செய்யும் உரிமை தொடர்பானது. 22.4.1949 அன்று இந்த நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தொடரப்பட்டதால், மேல்முறையீட்டு மனு தாக்கல் செய்ய மேல்முறையீட்டாளருக்கு உரிமை உண்டு என்பது வாதம். எனவே, அவர் ஃபெடரல் நீதிமன்றத்தில் மேல்முறையீடு செய்வதற்கான உரிமையைப் பெற்றார், அது உச்ச நீதிமன்றத்தால் மாற்றப்பட்டது. கீழ்க்கண்ட கொள்கைகள் வரையறுக்கப்பட்டபோது, அரசியலமைப்பு அமர்வு ஏற்றுக்கொண்ட வாதமாகும்.

"23. மேற்கோள் காட்டப்பட்ட முடிவுகளிலிருந்து பின்வரும் கொள்கைகள் தெளிவாக வெளிப்படுகின்றன:

(i) ஒரு தீர்வு, வழக்கு, மேல்முறையீடு மற்றும் இரண்டாவது மேல்முறையீடு ஆகியவற்றின் சட்டப்பூர்வ நாட்டம் உண்மையில் ஆனால் ஒரு உள்ளார்ந்த ஒற்றுமையால் இணைக்கப்பட்ட தொடர் நடவடிக்கைகளின் படிகள் மற்றும் அவை ஒரு சட்ட நடவடிக்கையாக கருதப்பட வேண்டும்.

(ii) மேல்முறையீடு செய்வதற்கான உரிமை என்பது நடைமுறையின் ஒரு விஷயம் அல்ல, அது ஒரு அடிப்படை உரிமையாகும்.

(iii) வழக்கின் நிறுவனம், அப்போது நடைமுறையில் இருக்கும் மேல்முறையீட்டுக்கான அனைத்து உரிமைகளும் வழக்கின் எஞ்சிய வாழ்க்கை வரை தரப்பினர்களுக்குப் பாதுகாக்கப்படும் என்ற உட்பொருளைக் கொண்டுள்ளது.

(iv) மேல்முறையீடு செய்வதற்கான உரிமையானது, உச்ச நீதிமன்றத்திற்குள் நுழைவதற்கான உரிமையானது, வழக்குத் தொடுத்தவருக்குச் சேரும் மற்றும் பட்டியல் தொடங்கும் தேதியில் இருந்தும் உள்ளது மற்றும் பாதகமான தீர்ப்பு உச்சரிக்கப்படும்போது அது உண்மையில் செயல்படுத்தப்படலாம் என்றாலும், அத்தகைய உரிமை வழக்கின் நிறுவனம் அல்லது தொடரும் தேதியில் நடைமுறையில் உள்ள சட்டத்தால் நிர்வகிக்கப்பட வேண்டும், அதன் முடிவின் தேதி அல்லது மேல்முறையீடு தாக்கல் செய்யப்பட்ட தேதியில் நிலவும் சட்டத்தால் அல்ல.

(v) இந்த மேல்முறையீட்டு உரிமையானது, வெளிப்படையாகவோ அல்லது தேவையான நோக்கத்தின் மூலமாகவோ வழங்கினால் மட்டுமே, அடுத்த சட்டத்தால் மட்டுமே எடுத்துக்கொள்ளப்படும், இல்லையெனில் அல்ல.

24. எங்களிடம் உள்ள வழக்கில், ஏப்ரல் 22, 1949 அன்று வழக்குத் தொடங்கப்பட்டது, மேலும் அந்தத் தேதியில் தரப்பினருக்கு அளிக்கப்பட்ட மேல்முறையீட்டு உரிமையின் மேல் குறிப்பிடப்பட்ட முடிவுகளால் நிறுவப்பட்ட கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் அது சட்டத்தால் நிர்வகிக்கப்படுகிறது. அந்த தேதியில் நடைமுறையில் இருந்தது, அதாவது, அந்த தேதியில் , தோல்வியுற்றால், துணை நீதிமன்றத்திலிருந்து உயர் நீதிமன்றத்திற்கும், உயர் நீதிமன்றத்திலிருந்து பெடரல் நீதிமன்றத்திற்கும் கூட்டுப்பேராட்சி நீதிமன்றத்தின் கீழ் மேல்முறையீடு செய்வதற்கான உரிமையை அந்தத் தரப்பினர் பெற்றனர் (அதிகார வரம்பு விரிவாக்கம்) சட்டம், 1947 ஆம் ஆண்டு கடிதங்கள் காப்புரிமையின் பிரிவு 39 உடன் படிக்கப்பட்டது மற்றும் உரிமையியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் பிரிவுகள் 109 மற்றும் 110 ஆகியவை அவற்றின் நிபந்தனைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட்டன. அந்த உரிமை வெளிப்படையாகப் பறிக்கப்பட்டதா அல்லது அதற்குப் பிந்தைய சட்டத்தின் மூலம் அவசியமான நோக்கத்தால் பறிக்கப்பட்டதா என்பதுதான் நமது கருத்தில் கொள்ள வேண்டிய கேள்வி. விண்ணப்பத்திற்கு பதிலளித்தவர்கள், அது நமது அரசியலமைப்பின் விதிகளால் எடுக்கப்பட்டதாகக் கூறுகின்றனர்."

11. மூன்று நீதிபதிகள் கொண்ட அமர்வின் தீர்ப்பில் பாம்பே மாநிலம் எதிர் செல்வி. சுப்ரீம் ஜெனரல் ஃபிலிம்ஸ் எக்ஸ்சேஞ்ச் லிமிடெட் மற்றும் ஒருவர் ஏ ஐ ஆர் 1960 எஸ் சி 980 என்ற வழக்கில், மேல்முறையீட்டு மனு மீது செலுத்த வேண்டிய நீதிமன்றக்

கட்டணம் வழக்கு தாக்கல் செய்யப்பட்ட தேதியின்படி இருக்க வேண்டுமே தவிர, பம்பாய் சட்டம் 12/1954-ன்படி நீதிமன்றக் கட்டணச் சட்டம், 1870-ன் திருத்தத்தின்படி இருக்காது என்பது பரிசீலனைக்கு எழுந்த வாதம். சட்டத்தின் திருத்தத்திற்கு முன்னர் பொருந்தக்கூடிய வகையில், மேன்முறையீட்டு மனு மீதான நீதிமன்ற கட்டணம் செலுத்தப்பட வேண்டும். இந்த நீதிமன்றம் பின்வருமாறு தீர்ப்பளித்தது:

> "12. எனவே, இந்த நீதிமன்றத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட நீண்ட வரிசை முடிவுகளிலும், குறைந்தபட்சம் இந்த நீதிமன்றத்தால் வழங்கப்பட்ட ஒரு தீர்ப்பிலும், அதன் மீது ஒரு புதிய கட்டுப்பாட்டை விதிப்பதன் மூலமோ அல்லது மிகவும் கடுமையான நிபந்தனை விதிப்பதன் மூலமோ மேல்முறையீட்டு உரிமையைப் பறிப்பது நடைமுறைக்குரிய விஷயம் அல்ல என்பது தெளிவாகிறது; இது ஒரு கணிசமான உரிமையை சீர்குலைக்கிறது அல்லது ஆபத்தை விளைவிக்கிறது, அவ்வாறு செய்யும் ஒரு சட்டமானது வெளிப்படையாகவோ அல்லது தேவையான நோக்கத்தினாலோ கூறப்பட்டாலன்றி, அது முன்னோக்கிச் செல்லாது."

12. விட்டல்பாய் நரண்பாய் படேலின் அரசியலமைப்பு அமர்வு எதிர் விற்பனை வரி ஆணையர், எம்.பி., நாக்பூர் (ஏ ஐ ஆர் 1967 எஸ் சி 344) என்ற வழக்கில் விற்பனை வரிக் கணக்கு தாக்கல் செய்யப்பட்ட தேதி வெளியிடப்படாத ஒரு விஷயத்தை பரிசீலித்து

வருமான வரி தாக்கல் செய்யும் தேதி இல்லாத நிலையில், இந்த நீதிமன்றம் கீழ்க்கண்டவாறு தீர்மானித்துள்ளது.

"9. ஹூசின் கசம் தாதாவின் வழக்கு, 1953 எஸ் சி ஆர் 987: (ஏ ஐ ஆர் 1953 எஸ் சி 221), ஒரு வழக்கு தொடங்கும் போது, அனைத்து உரிமைகளும் படிகமாக்கப்படுகின்றன, மேலும் சட்டம் முன்தேதியிட்டு, வெளிப்படையாகவோ அல்லது தெளிவான உட்குறிப்பாகவோ ஆக்கப்படாவிட்டால், மேல்முறையீடு செய்ய முடியாது என்ற அடிப்படையில் தொடர்ந்தது. வெளிப்படையாக அல்லது தெளிவான உட்குறிப்பு மூலம். இந்த வழக்கின் பதிவிலிருந்து, வழக்கு எப்போது தொடங்கியது என்பதை நாம் சொல்ல முடியாது, சட்டத் திருத்தத்திற்கு முன்புதான் ஹூசின் கசம் தாதா வழக்கில், 1953 எஸ்சிஆர் 987: (ஏஐஆர் 1953 எஸ்சி 221) விதி பொருந்தாது. மேல்முறையீட்டு உரிமை அளிக்கப்பட்டதாகவும், தவறாகப் பறிக்கப்பட்டதாகவும் எந்த உறுதிமொழியும் இல்லை."

13. இந்த நீதிமன்றத்தின் மற்றொரு அமர்வில் தீர்மாணிக்கப்பட்ட ஹர்தியோதாஸ் ஜெகநாத் எதிராக அசாம் மாநிலம் மற்றும் பலர் ஏ ஐ ஆர் 1970 எஸ் சி 724 வழக்கில் முந்தைய தீர்ப்புகள் எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை. எனவே, முதன்மையான பார்வையில் முந்தைய அரசியலமைப்பு அமர்வின் தீர்ப்புகளில் இருந்ததை விட சற்றே வித்தியாசமான பார்வை எடுக்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. ஆனால், கூர்ந்து ஆராய்ந்தால், மேற்கூறிய தீர்ப்பு எந்தவிதமான மாறுபட்ட பார்வையையும் எடுக்கவில்லை மற்றும் இந்த நீதிமன்றத்தின் முந்தைய தீர்ப்புகளுடன் ஒத்துப்போகிறது. அஸ்ஸாம் விற்பனை வரிச்

சட்டம், 1947 இல் 1.4.1958 தேதியிட்ட திருத்தம் தொடர்பான பிரச்சினை, மேல்முறையீட்டைத் தாக்கல் செய்வதற்கான நிபந்தனையாக மதிப்பிடப்பட்ட வரி மற்றும் அபராதம் செலுத்த வேண்டும். மதிப்பீட்டாளர் முறையே 30.9.1956, 31.3.1957 மற்றும் 30.9.1957 ஆகிய தேதிகளில் முடிவடையும் காலகட்டங்களுக்கு அரையாண்டு வருமானத்தை தாக்கல் செய்திருந்தார். 6.3.1959 அன்று வரி செலுத்துவோரின் வீடுகள் சோதனையிடப்பட்டு கணக்குப் புத்தகங்கள் போன்றவை பறிமுதல் செய்யப்பட்டன. அசாம் விற்பனை வரிச் சட்டம், 1947 இன் பிரிவு 19 ஏ இன் கீழ் மறுமதிப்பீட்டிற்கான அறிவிப்பு 4.4.1959 அன்று வெளியிடப்பட்டது. இந்தப் பின்னணியில், இந்த நீதிமன்றம் கீழ்க்கண்டவாறு தீர்ப்பளித்தது:

> "9. இந்த திருத்தம் ஏப்ரல் 1, 1958 முதல் நடைமுறைக்கு வந்ததாகவும், செப்டம்பர் 30, 1956, மார்ச் 31, 1957 மற்றும் செப்டம்பர் 30, 1957 ஆகிய தேதிகளில் முடிவடையும் மதிப்பீட்டு காலங்களுக்கு பொருந்தும் வகையில் முன்தேதியிட்டு அமல்படுத்த முடியாது என்றும் வாதிடப்பட்டது. இந்த மூன்று காலகட்டங்களுக்கான மதிப்பீடுகள் திருத்தச் சட்டம் நடைமுறைக்கு வந்த பிறகு அதாவது ஏப்ரல் 1, 1958க்குப் பிறகு முடிக்கப்பட்டதால், இந்த வாதத்தை சரியானதாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். எனவே, திருத்தச் சட்டம் முன்தேதியிட்டு அமலுக்கு வந்திருப்பதாகவும், எனவே மேல்முறையீட்டு மனுக்களைக் கையாள்வதற்கு முன்பு சட்டத்தின் திருத்தப்பட்ட பிரிவு 30 இன் விதிகளுக்கு இணங்குமாறு மேல்முறையீட்டாளரைக் கேட்டுக் கொண்டதும் சரியல்ல."

14. வருமான வரி திருத்த சட்டத்திற்கு முன்பே தாக்கல் செய்யப்பட்டிருந்தாலும், திருத்தச் சட்டம் அமலுக்கு வந்த பிறகு மறுமதிப்பீடு செய்வதற்கான அறிவிப்பு வெளியிடப்பட்டதால், ஹூசின் கசம் தாதாவின் பார்வையில், திருத்தச் சட்டத்தின் வகையங்கள் மட்டுமே பொருந்தும் என்று இந்த நீதிமன்றத்தால் தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது.

15. கே. ரவீந்திரநாதன் நாயர் மற்றும் ஒருவர் எதிர் வருமான வரி ஆணையர் மற்றும் பலர் (2017) 9 எஸ் சி சி 355 என்ற வழக்கில் வெளியிட்டுள்ள தீர்ப்புரையில், கேரள நீதிமன்ற கட்டணம் மற்றும் வழக்குகள் மதிப்பீட்டில் திருத்த சட்டம், 1959 இல் திருத்தத்தைக் கருத்தில் கொண்டு உயர் நீதிமன்றத்தில் மேல்முறையீடு செய்யப்பட்டபோது அல்லாமல், நீதிமன்றக் கட்டணத்தை செலுத்துவதற்கான பொருத்தமான தேதி கீழ் நீதிமன்றத்தில் நடவடிக்கைகள் தொடங்கப்பட்டபோது இருக்கும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

16. அனந்த் மில்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட் எதிர் குஜராத் மாநிலம் மற்றும் பலர் ((1975)2 எஸ் சி சி 175) என்ற வழக்கில் நீதிமன்றத்தின் நான்கு நீதிபதிகள் கொண்ட அமர்வு, சொத்து வரித் தொகையை வைப்பீடு செய்வதற்கான தேவைக்கு இணங்குவதைத் தவிர்க்க மேல்முறையீடு செய்யும் அதிகாரத்திற்கு அதிகார வரம்பு இருப்பதால், மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றத்திற்கு விருப்புரிமை வழங்கப்பட்டுள்ளதால் இது கடினமானது அல்ல என்று தீர்ப்பளித்தது. மற்றொரு தீர்ப்புரையில் குஜராத் அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ்

கோ. லிமிடெட் எதிர் அகமதாபாத் நகரின் முனிசிபல் கார்ப்பரேஷன் மற்றும் பலர் (1999) 4 எஸ் சி சி 468 அனந்த் மில்ஸ் தீர்ப்புரை பின்பற்றப்பட்டது.

17. இந்த நீதிமன்றம் ஒரு தீர்ப்பில் ரமேஷ் சிங் மற்றும் பலர் எதிர் சிந்தா தேவி மற்றும் பலர் (1996) 3 எஸ் சி சி 142, என்ற வழக்கில் மோட்டார் வாகனச் சட்டம், 1988 இன் கீழ், இருபத்தைந்தாயிரம் ரூபாய் அல்லது ஐம்பது சதவிகிதம் இவற்றில் எது குறைவோ அதை வைப்பீடு செய்வது தொடர்பான மேல்முறையீடு மோட்டார் வாகனச் சட்டம், 1939 இன் கீழ் தாக்கல் செய்யப்படும் உரிமைகோரல் விண்ணப்பங்களுக்கு பொருந்தாது. குர்சரண் சிங் பல்தேவ் சிங் எதிர் யஷ்வந்த் சிங் மற்றும் பலர் ((1992)1 எஸ் சி சி 428) என்ற வழக்கில் அளித்த தீர்ப்பில் இந்த நீதிமன்றத்தின் மற்றொரு அமர்வில் அளித்த தீர்ப்பில், மோட்டார் வாகனச் சட்டம், 1939 இன் கீழ் வழங்கப்பட்ட மேல்முறையீட்டு உரிமையை மோட்டார் வாகனச் சட்டம், 1988 ரத்து செய்த பின்னர் பறிக்க முடியாது என்று கூற முடியாது.

18. எதிர்மேல்முறையீட்டாளருக்காக முன்னிலையான கற்றறிந்த மூத்த வழக்குரைஞர் திரு. நிதேஷ் குப்தா, திருத்தமானது நடைமுறை இயல்புடையது என்றும், ஆகவே, அது எப்போதும் முன்மேவுறு தன்மையைக் கொண்டது. திருமலை கெமிக்கல்ஸ் லிமிடெட் எதிர் யூனியன் ஆஃப் இந்தியா மற்றும் பலர் (2011) 6 எஸ்சிசி 739 என்ற வழக்கின் தீர் முடிவு சார்வுறப்பட்டது. மேல்முறையீட்டைத் தாக்கல் செய்யும் முறை மற்றும் படிவம், முன் வைப்பீடு மற்றும் வரம்பு ஆகியவையும் இதில் அடங்கும் என்பது

உறுதி செய்யப்பட்டது. மேல்முறையீட்டு உரிமை என்பது சட்டப்பூர்வ உரிமையாகும், இது சட்டத்தின் வெளிப்படையான ஏற்பாடு மூலம் பறிக்கப்படலாம், எனவே, மேல்முறையீடு இருக்கும் நிபந்தனைகளும் சட்டமன்றத் திறனுக்குள் இருக்கும்.

19. 01.06.2000 அன்று ஃபெரா ரத்து செய்யப்படுவதற்கு முன்பு அல்லது அதற்குப் பிறகு நடவடிக்கைகள் தொடங்கப்பட்ட வழக்குகளில் ஃபெமாவின் பிரிவு 49 மேல்முறையீட்டு உரிமையை திரும்பப் பெறவோ அல்லது பறிக்கவோ முற்படாது என்று இந்த நீதிமன்றம் கூறியதால் திருமலை கெமிக்கல்ஸ் லிமிடெட் மீது சார்வுறப்பட்டிருப்பது சரியானதாக இருக்காது என்று நாங்கள் காண்கிறோம். புதிய சட்டத்தில் கூறப்பட்டுள்ளபடி காலதாமதத்தை மன்னிக்கும் தாராளமான ஏற்பாடு பொருந்தும் என்று அந்தத் தீர்ப்பில் கூறப்பட்டுள்ளது. அது பின்வருமாறு நடைபெற்றது:

> "28. 01.06.2000 அன்று ஃபெரா ரத்து செய்யப்படுவதற்கு முன்பு அல்லது அதற்குப் பிறகு நடவடிக்கைகள் தொடங்கப்பட்ட வழக்குகளில் ஃபெமாவின் பிரிவு 49 மேல்முறையீட்டு உரிமையை திரும்பப் பெறவோ அல்லது அகற்றவோ முயற்சிக்கவில்லை என்பதை மேலே உள்ள விவாதம் தெளிவாக நிரூபிக்கும். பெமாவின் பிரிவு 49 மற்றும் பொதுக் கூறுகள் சட்டத்தின் பிரிவு 6 ஆகியவற்றின் ஒருங்கிணைந்த வாசிப்பின் போது, பெராவின் கீழ் நடவடிக்கைக்கான காரணம் எழுந்தாலும், பெமாவின் கீழ் தாக்கல் செய்யப்பட்ட மேல்முறையீட்டுக்கு மட்டுமே பெமாவால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட நடைமுறை பொருந்தும் என்பது தெளிவாகிறது. உண்மையில், ஃபெராவின் கீழ் நிர்ணயிக்கப்பட்ட கால வரம்பு பிரிவு 19 இன்

உட்பிரிவு (2) இன் வரம்புரையின் கீழ் அகற்றப்பட்டது, மேலும் பரிந்துரைக்கப்பட்ட நாற்பத்தைந்து நாட்களுக்குள் மேல்முறையீடு செய்யப்படாவிட்டால், போதுமான காரணம் காட்டப்பட்டால் தாமதத்தை மன்னிக்க தீர்ப்பாயத்திற்கு பரந்த அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. எனவே, ஃபெரா சட்டத்தின் கீழ் நிர்ணயிக்கப்பட்ட தேதிக்கு மேல் காலதாமதத்தை மன்னிக்க தீர்ப்பாயத்திற்கு அதிகாரம் இல்லை என்று தீர்ப்பாயமும் உயர் நீதிமன்றமும் வழங்கிய கண்டுபிடிப்புகள் இந்த விஷயத்தில் சட்டத்தைப் பற்றிய சரியான புரிதல் அல்ல.

29. எனவே, மேல்முறையீட்டுத் தீர்ப்பாயம் நிர்ணயிக்கப்பட்ட 45 நாட்களுக்குப் பிறகு மேல்முறையீட்டை ஏற்க முடியும் என்று நாங்கள் கருதுகிறோம், அது திருப்தியடைந்தால், குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் மேல்முறையீடு செய்யாததற்கு போதுமான காரணம் உள்ளது. எனவே, தீர்ப்பாயம் மற்றும் உயர் நீதிமன்றம் பிறப்பித்த உத்தரவுகளை ரத்து செய்து, நாங்கள் பதிவு செய்த முடிவுகளின் அடிப்படையில், சட்டத்திற்கு உட்பட்டு, புதிய பரிசீலனைக்கு, இந்த வழக்கை மீண்டும் தீர்ப்பாயத்தின் பரிசீலனைக்கு அனுப்ப விரும்புகிறோம்....”

20. ரியல் எஸ்டேட் (ஒழுங்குமுறை மற்றும் மேம்பாடு) சட்டம், 2016 இன் கீழ் மேல்முறையீடு செய்யும்போது முன் வைப்புத் தொகை செலுத்தப்பட வேண்டும் என்று நியூடெக் ப்ரோமோட்டர்ஸ் அண்ட் டெவலப்பர்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட் எதிர்

உத்திரபிரதேச மாநிலம் மற்றும் பலர் 2021 எஸ் சி சி ஆன்லைன் எஸ் சி 1044 என்ற வழக்கில் , இந்த நீதிமன்றத்தின் மூன்று நீதிபதிகள் கொண்ட அமர்வின் தீர்ப்பை திரு. குப்தா சுட்டிக்காட்டினார். அச்சட்டத்தை உருவாக்கும் போது, பிரிவு 43 (5) ஆரம்பத்தில் இயற்றப்பட்ட வகையத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது. இதேபோல், மற்றொரு தீர்ப்பு டெக்னிமாண்ட் பிரைவேட் லிமிடெட் எதிர் பஞ்சாப் மாநிலம் மற்றும் பலர் 2019 எஸ் சி சி ஆன்லைன் எஸ் சி 1228 என்ற வழக்கில், பஞ்சாப் மதிப்புக் கூட்டு வரிச் சட்டத்தில் முதலில் இயற்றப்பட்ட முன் வைப்புத் தொகை மீதான மேல்முறையீட்டு உரிமை தொடர்பானது.

21. எதிர்மேல்முறையீட்டாளர் தரப்பில் கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் , ஸ்ரீ சத்யா நந்த் ஜா எதிர் யூனியன் ஆஃப் இந்தியா மற்றும் பலர் 2016 எஸ் சி சி ஆன்லைன் ஜாகர் 2323 மற்றும் தி/ள் இந்தியன் ஆயில் கார்ப்பரேஷன் எதிராக ஒரிசா விற்பனை வரி தீர்ப்பாயம், சி டி சி மற்றும் பலர் 2009 எஸ் சி சி ஆன்லைன் ஓரி 353 ஆகிய வழக்குகளில் நீதியர் ஈராயம் தீர்ப்புகளையும் சுட்டிக்காட்டினார். இந்தியன் ஆயில் கார்ப்பரேஷனில் உள்ள ஒரிசா உயர் நீதிமன்றம், உண்மையில் தலைகீழ் முன்மொழிவை பரிசீலித்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது, இதில் வைப்பீடு செய்யப்பட்ட வரி தொகையில் 50% முன் வைப்புத்தொகை நிபந்தனை நீக்கப்பட்டது. திருத்தத்திற்குப் பிறகு வைப்பீடு செய்யப்பட்ட தொகையில் 50% ஐ வைப்பீடு செய்ய மாநில அரசால் வழங்கப்பட்ட அறிவிப்பை எதிர்த்து வரிவிதிப்புதாரரால் நீதிப்பேராணை மனு தாக்கல் செய்யப்பட்டது. நீதியர் ஈராயம் பின்வருமாறு தீர்ப்பளித்தது:

"24. மேல்முறையீட்டு உரிமை என்பது ஒரு கணிசமான உரிமை என்று உச்ச நீதிமன்றம் மீண்டும் மீண்டும் கூறியது, ஆனால் மேல்முறையீடு எவ்வாறு தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும் என்பது நடைமுறைக்குரிய விஷயம். நடைமுறை விதிகள் நீதியை முன்னெடுப்பதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன, அதை தோற்கடிப்பதற்காக அல்ல. "செயல்முறைச் சட்டம், நியாயமான நீதியின் போக்கை எளிதாக்குவதற்கும் தடைசெய்வதற்கும் அல்ல." (காண்க : ஹூசைன் கசம் தாதா (இந்தியா) லிமிடெட் எதிர் மத்திய பிரதேச மாநிலம் ஏ.ஐ.ஆர்., 1953 எஸ்.சி., 221; கரிகபதி வீரய்யா எதிர் என்.சுப்பையா சவுத்ரி; ஏ.ஐ.ஆர்.,1957 எஸ் சி 540; கணேஷ் டிரேடிங் கம்பெனி எதிர் மோஜி ராம், (1978) 2 எஸ்சிசி 91 : ஏஐஆர் 1978 எஸ்சி 484; ஹர்சரண் எதிர் ஹரியானா மாநிலம், (1982) 3 எஸ்.சி.சி 408: ஏ.ஐ.ஆர் 1983 எஸ்.சி 43; மற்றும் ஷிவ் சக்தி கூட்டுறவு வீட்டுவசதி சங்கம், நாக்பூர் எதிர் ஸ்வராஜ் டெவலப்பர்ஸ், (2003) 6 எஸ்சிசி 659 : ஏஐஆர் 2003 எஸ்சி 2434).

25. உடனடி வழக்கில், மேல்முறையீட்டை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு முன்பு மேல்முறையீட்டை ஏற்றுக்கொள்வதற்கான முன் வைப்பு நிபந்தனையின் விதி நீக்கப்பட்டுள்ளதால், இந்த திருத்தம் முன்தேதியிட்டு பொருந்தும். லக்ஷ்மி ரத்தன் இன்ஜினியரிங் ஒர்க்ஸ் லிமிடெட்(மேலே) வழக்கில் மாண்புமிகு உச்ச நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பின் மூலம் இந்த உடனடி வழக்கு உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது."

22. மத்திய கலால் சட்டம், 1944 இன் பிரிவு 35 இல் நிதிச் சட்டம், 2014 இன் பிரிவு 105 இன் மூலம் வரி கோரிக்கை அல்லது அபராதத்தில் 7.5% அல்லது 10% வைப்பீடு செய்ய வேண்டும் என்று பரிந்துரைக்கும் திருத்தத்தை ஸ்ரீ சத்ய நந்த் ஜாவில் உள்ள ஜார்க்கண்ட் உயர் நீதிமன்றம் கையாண்டது. மேற்கூறிய வழக்கில், முன்-திருத்தப்பட்ட வகையம்என்னவென்றால், கோரப்பட்ட வரியை வைப்பு அல்லது விதிக்கப்பட்ட அபராதம் தேவையற்ற சிரமத்தை ஏற்படுத்தும் என்று மேல்முறையீட்டு அதிகாரம் திருப்தி அடைந்தால், முன் வைப்புத்தொகையின் நிபந்தனையை விலக்கிக் கொள்ளலாம். ஆனால் இந்த திருத்தத்திற்குப் பிறகு, மதிப்பிடப்பட்ட வரியில் 7% மற்றும் அபராதத்தில் 10% டெபாசிட் செய்வது கட்டாயமாக்கப்பட்டது. திருத்தப்பட்ட பிரிவு 35 இன் விதிகள் நிதிச் சட்டம், 2014 தொடங்குவதற்கு முன்பு எந்தவொரு மேல்முறையீட்டு ஆணையத்திலும் நிலுவையில் உள்ள தடை விண்ணப்பங்கள் மற்றும் மேல்முறையீடுகளுக்கு பொருந்தாது என்று இரண்டாவது விதி தெளிவுபடுத்தியது குறிப்பிடத்தக்கது. எனவே, இந்த வழக்கில் எழும் பிரச்சினை முன் வைப்புத் தொகையின் சட்டப்பூர்வத்தன்மை மற்றும் செல்லுபடியாகும் தன்மை பற்றியது, மேற்கூறிய விதியின் பின்னோக்கி அல்ல.

23. மனோகர் இன்ஃப்ராஸ்ட்ரக்சர் அண்ட் கன்ஸ்ட்ரக்ஷன்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட் எதிர் சஞ்சீவ் குமார் ஷர்மா மற்றும் பலர் (உரிமையியல் மேல்முறையீட்டு எண் 7098/2021 7.12.2021 அன்று முடிவு செய்யப்பட்டது) என்ற வழக்கில் இந்த நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புரையை திரு. குப்தா சார்ந்துள்ளார், இதில் என்.சி.டி.ஆர்.சி முழு தசாப்தத்

தொகையையும் வைப்பீடு செய்வதற்கு உட்பட்டு தடை விதித்தது. 2019 சட்டத்தின் பிரிவு 51 ஐ மறுபரிசீலனை செய்ய எந்த வாதமும் எழுப்பப்படவில்லை அல்லது முடிவு செய்யப்படவில்லை, ஆனால் என்.சி.டி.ஆர்.சி மேல்முறையீடு நிலுவையில் உள்ள முழு தசாப்தத் தொகையையும் வைப்பீடு செய்ய உத்தரவிட முடியுமா என்ற கேள்வி எழுப்பப்பட்டது, இருப்பினும் சர்ச்சைக்குரிய தொகையில் 50% முன்கூட்டியே வைப்பீடு செய்ய சட்டம் பரிந்துரைக்கிறது.

24. நுகர்வோர் பாதுகாப்புச் சட்டம் ஒரு நன்மை பயக்கும் சட்டம், எனவே, நீனா அனேஜா மற்றும் ஒருவர் எதிர் ஜெய் பிரகாஷ் அசோசியேட்ஸ் லிமிடெட் 2021 எஸ் சி சி ஆன்லைன் எஸ் சி 225 என்ற வழக்கில் இந்த நீதிமன்றம் கூறியபடி நுகர்வோருக்கு பயனளிக்கும் விளக்கத்திற்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று வாதிடப்பட்டது.

25. நீனா அனேஜா வழக்கில், மன்ற உரிமை என்பது பெறப்பட்ட உரிமை அல்ல என்று இந்த நீதிமன்றம் கூறியது குறிப்பிடத்தக்கது. பொதுக் கூறுகள் சட்டத்தின் பிரிவு 6 (இ) பெறப்பட்ட உரிமையை அமல்படுத்துவதற்கான நிலுவையில் உள்ள சட்ட நடவடிக்கைகளை ரத்து செய்வதிலிருந்து பாதுகாக்கிறது; ஒரு குறிப்பிட்ட மன்றத்தில் சட்ட நடவடிக்கை ரத்து செய்யப்பட்டதன் விளைவிலிருந்து காப்பாற்றப்பட்டது என்று அர்த்தமல்ல. நிலுவையில் உள்ள அனைத்து வழக்குகளும் 2019 ஆம் ஆண்டின் சட்டத்தின் கீழ் உருவாக்கப்பட்ட சட்டத்திற்கு மாற்றப்படும் என்ற வெளிப்படையான

நோக்கம் இல்லை என்று இந்த நீதிமன்றம் கண்டறிந்துள்ளது. இந்த நீதிமன்றம் பின்வருமாறு தீர்ப்பளித்தது:

"78. மேற்கூறிய நிலைப்பாட்டைக் கூறிய பிறகு, இந்தத் தீர்ப்பின் பகுதி C இல் விவாதிக்கப்பட்டபடி, ஒரு மன்றத்திற்கான உரிமை ஒரு திரட்டப்பட்ட உரிமை அல்ல என்ற கொள்கையுடன் நாம் அதை ஒத்திசைக்க வேண்டும். எளிமையாகச் சொன்னால், பிரிவு 6(இ)பொதுக் கூறுகள் சட்டத்தின் படி, ஒரு திரட்டப்பட்ட உரிமையை அமலாக்க நிலுவையில் உள்ள சட்ட நடவடிக்கைகளை ரத்து செய்ததன் விளைவுகளிலிருந்து பாதுகாக்கிறது, இது ஒரு குறிப்பிட்ட மன்றத்தில் சட்ட நடவடிக்கைகள் ரத்து செய்யப்பட்டதன் விளைவுகளிலிருந்து காப்பாற்றப்படுகிறது என்று அர்த்தமல்ல. விவாதித்தபடி, இந்த நீதிமன்றம் நியூ இந்தியா அஷ்யூரன்ஸ் (மேலே) மற்றும் மரியா கிறிஸ்டினா (மேலே) என்ற வழக்குகளில் மன்றம் என்பது நடைமுறைச் சட்டம் தொடர்பான விஷயம், எனவே மேல்முறையீட்டாளர் முரணான நோக்கம் தோன்றாவிட்டால், ரத்துச் சட்டத்தால் உருவாக்கப்பட்ட மன்றத்தில் சட்ட நடவடிக்கைகளைத் தொடர வேண்டும் என்று கூறியுள்ளது. ரமேஷ் குமார் சோனி, ஹிதேந்திர குமார் தாக்கூர் மற்றும் சுதிர் ஜி அங்கூர் ஆகியவற்றில் காணப்பட்டபடி, நிலுவையில் உள்ள நடவடிக்கைகளுக்கும் இந்தக் கொள்கை பொருந்தும். இந்தப் பின்னணியில், 2019 ஆம் ஆண்டின் சட்டத்தின் கீழ், பழைய மன்றத்தில் நடவடிக்கைகளைத் தொடர, பிற்போக்கான

பொது விதிக்கு முரணான நோக்கம் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளதா என்பதைக் கண்டறிவது பொருத்தமானது.

79. இப்போது, தற்போதைய வழக்கில் இரத்துச் சட்டத்தின் உள்நோக்கத்தின் வெளிப்பாட்டைக் கருத்தில் கொள்ளும்போது, நிலுவையில் உள்ள அனைத்து வழக்குகளும் 2019 சட்டத்தின் புதிதாக பரிந்துரைக்கப்பட்டதைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் உருவாக்கப்பட்ட மன்றங்களுக்கு மாற்றப்படும் என்பதைக் குறிக்கும் வெளிப்படையான மொழி எதுவும் இல்லை என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது. இதற்கு முரணான நோக்கம் உள்ளதா என்பதைக் கண்டறிவதில், சட்டமன்றத் திட்டமும் நடைமுறை வரலாறும் சட்டமன்றத்தின் நோக்கத்தைப் பற்றிய பொருத்தமான நுண்ணறிவை வழங்கக்கூடும்.

84. ... புதிய சட்டத்தால் நிறுவப்பட்ட மன்றங்களுக்காக அமைக்கப்பட்ட புதிய பண வரம்புகளின்படி நிலுவையில் உள்ள வழக்குகளை மாற்றுவதற்கு வெளிப்படையாக வழங்காமல் இருப்பதில் சட்டமன்றம் தவறியதாகக் கூற முடியாது. 2019 ஆம் ஆண்டின் சட்டத்தின் 107(2) பிரிவின் மூலம் நிலுவையில் உள்ள நடைமுறைகளைப் பாதுகாப்பதற்கான ஒரு எதிர் நோக்கத்தை இந்த புறக்கணிப்பு, சட்டப்பூர்வ திட்டத்திற்கு எதிராகக் காட்டுகிறது. இந்த நோக்கம், குறிப்பாக என்.சி.டி.ஆர்.சி-யின் முந்தைய முடிவுகளின் வெளிச்சத்தில் தெரிகிறது, இது நிதி அதிகார வரம்பை மேம்படுத்தும் திருத்தங்களை எதிர்கால விளைவுடன்

விளக்கியது. என்.சி.டி.ஆர்.சி, சவுத்ஃபீல்ட் பெயிண்ட்ஸ் அண்ட் கெமிக்கல்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெட் எதிர் நியூ இந்தியா அஷ்யூரன்ஸ் கோ. லிமிடெட், நுகர்வோர் வழக்கு எண். 2000 இன் 286 (என் சி டி ஆர் சி) ஆனது 2002 ஆம் ஆண்டின் 62 ஆம் சட்டத்தை திருத்தியது, இதன் மூலம் 15 மார்ச் 2003 இலிருந்து நடைமுறைக்கு வரக்கூடிய வகையில் அதிகார வரம்புக்கான பண வரம்புகள் மேம்படுத்தப்பட்டன, அதன் முந்தைய முடிவை பிரீமியர் ஆட்டோமொபைல்ஸ் லிமிடெட் எதிராக டாக்டர் மனோஜ் ராமச்சந்திரன், ரிவிஷன் பி. 1993 இன் 400 முதல் 402 வரை, நிதி அதிகார எல்லையை அதிகரிக்கும் திருத்தங்கள் வருங்காலத்தில் ஏற்படக்கூடியவை என்று என்சிடிஆர்சி கருதுகிறது [தாதி சாஹு (மேலே) இல் உள்ள கோட்பாட்டின் மீது சார்ந்துள்ளது]. பாராளுமன்றம் இந்த ஆளும் கொள்கையை நன்கு உணர்ந்திருக்கும், இருப்பினும் நுகர்வோர் மன்றங்களுக்கு அதன் பயன்பாட்டில் அதை மாற்ற விரும்பவில்லை."

26. தேசிய நுகர்வோர் குறைதீர் ஆணையத்தில் ஏற்கனவே பதிவு செய்யப்பட்ட வழக்குகளை மாநில நுகர்வோர் குறைதீர் மன்றத்திற்கு மாற்றினால் நுகர்வோருக்கு கடுமையான சிரமம் ஏற்படும் என்று இந்த நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது. அதன் பின்னர், 2019 சட்டம் தொடங்குவதற்கு முன்பு நிறுவப்பட்ட நடவடிக்கைகள் 1986 சட்டத்தின் கீழ் உள்ள விதிகளுக்கு ஏற்ப தொடரப்படும்.

27. நியூ இந்தியா அஷ்யூரன்ஸ் கோ. லிமிடெட் எதிராக ஸ்ரீமதி . சாந்தி மிஸ்ரா (1975) 2 எஸ் சி சி 840 இந்த நீதிமன்றத்தால் தீர்மானிக்கப்பட்ட வழக்கில் மன்றம் மாற்றம் சட்ட நடைமுறையை சார்ந்தது. குறிப்பிடப்பட்ட தீர்ப்பில், மோட்டார் வாகனச் சட்டம் , 1939 இன் கீழ் உரிமைகோரல் விண்ணப்பத்தை தாக்கல் செய்யும் மன்றம் உரிமையியல் வழக்கிலிருந்து மாற்றப்பட்டது என்றும் மன்ற மாற்றம் பின்னோக்கிப் பொருந்தும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. உரிமைகோருபவருக்கு செயலாற்றும் உரிமை உள்ளது, மன்றம் மாற்றம் அல்ல என்று கருதப்பட்டது. தற்போதைய மேல்முறையீட்டில் நம் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள கேள்வி அப்படியல்ல.

28. வீடியோகான் இன்டர்நேஷனல் லிமிடெட் எதிராக செக்யூரிட்டீஸ் அண்ட் எக்ஸ்சேஞ்ச் போர்டு ஆஃப் இந்தியா((2015) 4 எஸ் சி சி 33), மற்றும் மரியா கிறிஸ்டினா டி சூசா சோடர் மற்றும் பலர் எதிராக அம்ரியா ஜுரானா பெரேரா பின்டோ மற்றும் பலர் ((1979) 1 எஸ் சி சி 92) ஆகிய வழக்குகளில் தெரிவிக்கப்பட்ட தீர்ப்புகளில் கூட மன்றத்தின் மாற்றம் மற்றும் வரம்பு காலம் ஆகியவை நடைமுறைச் சட்டமாகக் கருதப்படுகின்றன.

29. திரு. குப்தாவும், ஹரிஹர் பாலிஃபைபர்ஸ் எதிர் மண்டல இயக்குனர், இ.எஸ்.ஐ., கார்ப்பரேஷன்((1984)4 எஸ் சி சி 324), ஸ்பிரிங் மெடோஸ் மருத்துவமனை மற்றும் ஒருவர் எதிர் ஹர்ஜோல் அலுவாலியா மற்றும் ஒருவர்((1998)4 எஸ் சி சி 39),கிஷோர் லால் எதிர் தலைவர்,ஊழியர் அரசு காப்பீட்டு நிறுவனம் மற்றும்

கே.எச்.நாசர் எதிர் மேத்யூ கே.ஜேக்கப் மற்றும் பலர் ஆகிய வழக்குகளில் பயனுள்ள சட்டங்களைப் பொறுத்தவரை, சட்டத்தின் நோக்கத்தை ஆதரிக்கும் விளக்கம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதையும் சார்ந்துள்ளார்.

30. ஹரிஹர் பாலிஃபைபர்ஸில், இந்த நீதிமன்றம் ஊழியர்களின் மாநிலக் காப்பீட்டுச் சட்டம் , 1948 இல் வெளிப்பாடு ஊதியத்தின் நோக்கத்தை ஆய்வு செய்தது. கேள்விக்குரிய சட்டம் ஒரு நன்மை பயக்கும் சட்டமாகும், எனவே எந்தவொரு தெளிவற்ற வெளிப்பாடும் ஒரு நன்மையான கட்டுமானத்தைப் பெறுவதற்குக் கட்டுப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டது. தற்போதைய தகராறு எந்த தெளிவற்றதாகவும் இல்லை, எனவே இந்த வழக்கில் வகுக்கப்பட்ட கொள்கைகள் பொருந்தாது.

31. ஸ்பிரிங் மெடோஸ் மருத்துவமனையில், 1986 ஆம் ஆண்டின் சட்டத்தின் பிரிவு 2 (1) (டி) (ii) இன் வரையறை கூறு, சேவைகளை வாடகைக்கு எடுக்கும் நபர் மட்டுமல்லாமல் அத்தகைய சேவைகளின் பயனாளியையும் உள்ளடக்க போதுமானது என்று இந்த நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது. எனவே, 1986-ம் ஆண்டு சட்டத்தின் கீழ் குழந்தையின் பெற்றோரும், குழந்தையும் இழப்பீடு கோரலாம். கிஷோர் லால் வழக்கில், இந்த நீதிமன்றம் 1986 சட்டத்தில் 'நுகர்வோர்' என்ற வரையறை வெளிப்படையாக பரந்ததாகவும், பொருட்கள் மட்டுமல்லாமல், பரிசீலனைக்காக வாங்கப்பட்ட அல்லது வாடகைக்கு அமர்த்தப்பட்ட சேவைகளையும் அதன் வரம்பிற்குள் உள்ளடக்கியது என்றும் கூறியது. கே.எச்.நாசரில், குவாரிக்கு பயன்படுத்தப்பட்ட ஒரு பாறை நிலத்தை "வணிக

தளமாக" கருத முடியுமா என்பது கேள்வி, இதனால் கேரளா நில சீர்திருத்த சட்டம், 1963ன் வரம்புக்கு விலக்கு அளிக்கப்பட்டது. எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்கள் குறிப்பிடும் தீர்ப்புகளில் உள்ளதைப் போல சட்டத்தில் உள்ள ஒரு பிரிவுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டிய விளக்கத்தைப் பற்றி நாங்கள் கவலைப்படவில்லை, ஆனால் முந்தைய விதிகளை விட ஒரு விதியை மாற்றுவதன் விளைவைப் பற்றி மட்டுமே நாங்கள் கவலைப்படுகிறோம்.

32. சென்னை உயர் நீதிமன்றத்தின்நீதியர் ஈராயத்தில், தி/ள் ட்ரீம் கோட்டை மற்றும் ஒருவர் எதிர் இந்திய அரசு மற்றும் பலர்(நீ.ம. எண் 13431/2015, 18.4.2016 அன்று முடிவு செய்யப்பட்டது) என்ற வழக்கில் திருத்தப்பட்ட பிரிவை கையாளுதல் 2014 ஆம் ஆண்டின் நிதிச் சட்டத்தின் 2 ஆம் இலக்க மத்திய கலால் சட்டத்தின் 35 ஆவது பிரிவின் பிரகாரம், திருத்தப்படாத நிபந்தனையானது, மேல்முறையீட்டு அதிகாரசபையின் விருப்பத்தின் பேரில் ஒரு மதிப்பீட்டாளருக்கு முழுமையான தள்ளுபடியைப் பெறுவதற்கான வாய்ப்பை அல்லது நம்பிக்கையை மட்டுமே வழங்கும்போது, திருத்தப்பட்ட நிபந்தனையானது திருத்தப்படாத நிபந்தனையை விட மிகவும் கடுமையானது என்பதை உறுதியாகக் காட்டாவிட்டால், அதை ஒரு சுய உரிமைக்கு சமப்படுத்தவோ அல்லது முன்தேதியிட்டுக் கூறவோ முடியாது என்று கூறியது. அது பின்வருமாறு தீர்வளிக்கப்பட்டது:

“54. எனவே, மேல்முறையீடு செய்யும் உரிமை என்பது ஒரு சட்ட வடிவம் என்பதும், சட்டமியற்றும் உரிமையை பயன்படுத்துவதற்கான நிபந்தனைகளை

விதிப்பதற்கும் சட்டமியற்றும் அதன் தகுதிக்கு உட்பட்டது என்பதும் நன்கு தீர்மானிக்கப்பட்டது. நியாயமற்ற கட்டுப்பாடுகள், உரிமையை ஏறக்குறைய மாயையாக ஆக்கும் அளவுக்கு கடுமையனது."

59. மேல்முறையீட்டு உரிமையை பயன்படுத்துவதற்கான சட்டத்தில் ஏற்கனவே இருந்த ஒரு நிபந்தனை, மற்றொரு நிபந்தனையால் மாற்றப்பட்டால் திருத்தப்பட்ட நிபந்தனை கடுமையானது என்று உறுதியாக காட்டப்படாவிட்டால், அதையே பின்னோக்கி செயல்பட முடியாது. திருத்தப்படாத நிபந்தனையானது, மேல்முறையீட்டு அதிகார சபையின் விருப்படி ஒரு மதிப்பீட்டாளருக்கு மொத்த விலக்கு பெறுவதற்கான வாய்ப்பை அல்லது நம்பிக்கையை மட்டுமே அளித்தால், அதை ஒரு தனி உரிமையாக கருத முடியாது. மொத்த தள்ளுப்படியை வழங்குவதற்கான விருப்புரிமையை பயன்படுத்த மேல்முறையீட்டு அதிகார சபையை நம்ப வைப்பதற்காக ஒரு வாய்ப்பு மட்டுமே உரிமையல்ல. இந்த திருத்தம், நமது கருத்தில் கொள்ளப்பட்டு ஒரு உரிமையைப் பறிக்கவில்லை. மாறாக ஒரு வாய்ப்பை தவிர்த்துவிட்டதே அன்றி உரிமையை அல்ல. எனவே மேல்முறையீட்டாளர் தரப்பில் மூத்த வழக்கறிஞரின் முதல் வாதத்தை நிராகரிக்கப்பட வேண்டும்.

33. மேல்முறையீடு செய்வதற்காக உரிமை என்பது சட்டத்தின் உருவாக்கம் என்றும், மேல்முறையீடு எந்த நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டது என்பதை தீர்மானிக்க

சட்டமன்றம் தகுதியுடையது என்றும் தீர்ப்புகள் உள்ளன. இவை ஒரு சட்டத்தைத் திருத்தும் அல்லது ரத்து செய்யும் வழக்குகள் அல்ல, எனவே, தற்போதைய விண்ணப்பத்தில் எழும் கேள்விகளுக்கு அத்தகைய தீர்ப்புகள் பொருந்தாது.

34. மேற்குறிப்பிட்ட அரசியல் சாசன அமர்வு தீர்ப்புகளின் கட்டுப்பாடான முன்னுதாரணங்களைக் கருத்தில் கொண்டு, 2019 சட்டம் தொடங்குவதற்கு முன்பு தாக்கல் செய்யப்பட்ட புகார்களுக்கு வழங்கப்பட்ட தொகையில் 50% செலுத்த வேண்டும் என்ற கடுமையான நிபந்தனை பொருந்தாது என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். எனவே இடைநிலை மனு அனுமதிக்கப்படுகிறது.

<u>பொறுப்புத்துறப்பு</u>

"வட்டார மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இத்தீர்ப்புரையானது, வழக்காடி, தன்னுடைய மொழியில் புரிந்துகொள்வதற்கு பயன்படுத்திக்கொள்வதற்குட்பட்டதேயன்றி, வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாகாது. அனைத்து நடைமுறையான மற்றும் அலுவல்முறையான நோக்கங்களுக்கும் மற்றும் தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றலுக்கும், செயற்படுத்தலுக்கும் அதன் ஆங்கிலப் பதிப்பே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும். "